HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מאימתי

מאימתי מזכירין גבורות גשמים. שמומר מקיז הרוח ומוריד הגשם. וגמרא מפרש טעמא למאי קאי ליה גבורות גשמים מפני שיולדין בגבורה שנאמר עושה גדולות וגו': **סימן קללה בחג הן.** כדלמרינן בפרק סוכה (דף כח:) מאימתי מותר לפנות מסוכתו המקפה מפל לעבד שבא למזוג כוס לרבו ושפך לו קימעין על פניו וא"ל לי מפני כשמשך לכומר כשהגשמים יורדין לסוכה הכל יוצאין ורואה שאין הקב"ה חפץ שנשמעך לפניו וחמאי ממהילין להזכיר גבורות גשמים בחג ורואה שהוא מתפלל שיבא מטר בחג: **לא למרפי לשלוח.** שיתפלל על הגשמים בחג כגון ותן טל ומטר: **אלא להזכיר.** שמתחיל להזכיר בחג גבורות של מקום שמוריד גשמים: **בעונתו.** כלומר בזמנו: **אם כן.** וחמאי פוסק בפסח מלהזכיר: **גמ' תנא הילכ קאי.** כלומר מדקתני מאימתי מכלל דפסיקתא ליה להאי תנא דחייבים להזכיר והיכא חזינן דמחייב להזכיר: **הכא קאי.** מזכירין גבורות גשמים כו' בסמכת ברכות: **ו) (וליתני הכא.** בסמכת ברכות סמוך לתני מזכירין ליתני מאימתי): **מ"ש דשמיני עד הכא.** כלומר מהי דקתני הכא בסדר מועד מאימתי ליתני הכא (ד) דקתני מזכירין בסמכת ברכות היינו סדר זרעים: **עד סדר מועד: אלא.** לא תימא להא דקתני מאימתי הכא קאי דקתני סליק שמניהן בסדר אחד הן להכי לא מצי למימר מאי אלא תנא מראש השנה סליק דתנן ז) (בחג. הוי דין על המים ומשום דתני נימוי מאימתי הוי דין על המים קתני נמי מאימתי זמן הזכרה) (ה): **ואיידי דמי בחג נידונין.** כלומר מגד דתנא בחג נידונין על המים קשבר נשפיה טוהיל ונידונין בחג על המים ש"מ בעינן להזכיר עניינא דמיל לרמויי על המים לזימו לברכה להכי קתני מאימתי מזכירין: **כמיב עושה גדולות (ו) עד אין חקר.** אלמא לכתיב חקר בגשמים וכתיב חקר בבריותיו של עולם מה בריותיו של עולם כתיב ביה גבורה אף גשמים הוי בגבורה: **ואמר רבי יוחנן אלא מפתחות.** היינו אלא נמסרו למלאך הממונה על הגשמים שנאמר (ברכות ג.) **יפתח ה'.** ולא שליח: כי בלב הוי אומר זו תפלה וכתיב בתריה [6] ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש אמר ר' יוחנן [ט] ג' מפתחות בידו של הקב"ה שלא נמסרו ביד שליח ואלו הן מפתח של [ג] גשמים ומפתח של חיה ומפתח של תחיית המתים מפתח של גשמים דכתיב [7] יפתח ה' לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו מפתח של חיה מנין דכתיב [8] ויזכור אלהים את רחל וישמע אליה

מזכירין גבורות גשמים רבי אליעזר אומר מיום טוב הראשון של חג ר' יהושע אומר מיום טוב האחרון של חג אמר לו ר' יהושע הואיל ואין הגשמים אלא סימן קללה בחג למה הוא מזכיר אמר לו ר' אליעזר אף אני לא אמרתי לשאול אלא להזכיר משיב הרוח ומוריד הגשם בעונתו אמר לו א"כ לעולם יהא מזכיר אין שואלין את הגשמים אלא סמוך לגשמים ר' יהודה אומר א העובר לפני התיבה ביו"ט האחרון של חג האחרון מזכיר הראשון אינו מזכיר ב ביו"ט הראשון של פסח הראשון מזכיר האחרון אינו מזכיר: **גמ'** ג) **תנא היכא קאי דקתני מאימתי תנא התם קאי דקתני** ג) ד מזכירין גבורות גשמים בתחיית המתים ד ושואלין בברכת השנים ה והבדלה בחונן הדעת וקתני מאימתי מזכירין גבורות גשמים וליתני התם מ"ש דשבקיה עד הכא אלא תנא מראש השנה סליק דתנן ג) ובחג נידונין על המים ואיידי דתנא ובחג נידונין על המים תנא מאימתי מזכירין גבורות גשמים וליתני מאימתי מזכירין על הגשמים מאי גבורות גשמים א"ר יוחנן שיורדין בגבורה ד) עושה גדולות (ו) עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר וכתיב [2] הנותן מטר על פני ארץ ושולח מים על פני חוצות מאי משמע אמר רבה בר שילא אתיא חקר חקר מברייתו של עולם כתיב הכא עושה גדולות עד אין חקר וכתיב התם [3] הלא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם ה' בורא קצות הארץ לא ייעף ולא יגע אין חקר לתבונתו וכתיב [4] מכין הרים בכחו נאזר בגבורה ומנא לן דבתפלה דתניא [5] לאהבה את ה' אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם [1] איזו היא עבודה שהיא

מאימתי. מיום טוב האחרון של חג. שמיני לגמ יתבון בסוכה ואפילו האידנא מינו גמ מדלנגן מסוס ספיקא וחע"ג דבקיאינן בקביעא דירחא גזרה שמא יחזור הדבר לקלקולו או משום מנהג מבותינו בידינו כדמ"ק פ"ק דביצה (דף ז:) ולכן מדלכינן מבל כל שבעה לא שהגשמים בימי סוכה סימן קללה הן כדתנן פרק שני דסוכה (דף כח:) משל לעבד וכו': **אם כן.** אם אתה אומר מזכירין מע"פ שאין שואלין הואיל ומשמע בעונתו אף בקיץ יזכירו ומה אתה נותן סימן מי"ט הראשון ור' אליעזר אומר בבריית' בגמרא כל הקיץ אם בא להזכיר מזכיר לעולם בעונתו משמע מיהו עד שמתא לא רמי עליה מוצה מבל בי"ט ראשון הואיל ואין הגשמים אלא סימן קללה בחג הבא לבקש מקדים ומרבה ומשימין קללה לא בקפדין ורבי יהושע קפיד: **התם קאי.** פירוש בסדר זרעים בברכות פרק אין עומדין (דף נג.) ולימני התם מאי שנא כו' כלומר מאימתי מגא הכא במועד מאי מועד ואם תאמר מאי שנא בסדר זרעים וא"ל להכא עיקר לאמר בחג נידונין על המים ואומרא למילתא לרלות לפני שהוא לכך שניך עד הכא מבל בסדר זרעים (ח) אומרים מזכירין גבורות גשמים אפשר למשמע לעולם כמו מחיית המתים או מבדלה בחונן הדעת: **וליתני מאימתי מזכירין (ט) גשמים מאי גבורות גשמים אמר ר' יוחנן שיורדין בגבורה.** תימה התם בברכות פ' אין עומדין (שם) קתני כי הכא מזכירין גבורות גשמים ושואלין הגשמים וכו' אמאי לא קתני כמו הכא וליתני מזכירין על הגשמים מאי גבורות גשמים וי"ל דהכא עיקר סדר של גשמים בחיה זמן מתחילין לשואלו ומיהו ומאימתי פוסקין מלשואלו ומשום הכי פריך הכא מפי מהתם: **וכתיב מכין הרים בכחו נאזר בגבורה.** וחה גבי בריאת עולם וכי היכי דהאי חקר בבריאת העולם רולה לומר בגבורות כמו כן הכא גבי גשמים שאי חקר גמי רולה לומר גבורות אלא יש להקשות מאחר נקט גבורות מפי מכח וכמו כן הוה ליה למימר מאימתי מזכירין כח גשמים או ליתני גדולות גשמים וי"ל דמן הדין נקט גבורות משום טעמא דאיכא כח ואיכא גדולה אי נמי משום דהבדלה מתחלת בגבורה לאחי נקט גבורות: **שלשה מפתחות שלא נמסרו לשליח.** וע"ת והא אמרינן (סנהדרין דף קיג.) דמפתח הגשמים (י) נמסרין לאליהו וכן מפתח של תחיית המתים וכן לאליעזר דכתיב (מלכים ח יז) ויאמר אליהו חי ה' וגו' דה"ל לומר בפירקין דלקמן (דף נג.) וי"ל דהא דקאמר שלא נמסרו לשליח אינו ר"ל שלא נמסרו מעולם להא של תחיית המתים והא גשמים נמסרו לשליח להיות לעולם ממונה עליהם: **וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה.** פירוש שהוא בעלמו עשה וע"ת מהכא משמע דליכא שלא שלשה מפתחות וע"כ יש להקשות והא כתיב (ירמיה נ) פתח ה' את אוצרו ויוצא את כלי זעמו ומשמע נמי שלא נמסרו לשליח ומשמע אליה אלהים וגו' וע"כ אמאי לא קאמר דאיכא ג' מפתחות של טובה ולהכי לא קאי אמפתח של זעם וע"ת דמשמע מהאי קרא דפתח ה' שלא נמסר מפתח של זעם לשליח והא דאמרינן (פסחים דף קיג.) יוצרקמי אר אל בדר הוי וי"ל מכלי זעם מחריבא קאמר שלא נמסרו לשליח אבל משום בדר לא לחומו של בדר נמסרו לשליח: **מיבעיא**

ו) [בראשית ג.], ב) שם נג., ג) ר"ה טז., ד) [ל"ל עושה גדולות ואין חקר נפלאות עד אין מספר (איוב ה פ"ט) וכן בפ"ק למהכת"ק ע"ב וגם לקמן ט: ונגה לג. ובפי' הרע"ב מ"ג פ"ה דבלכות בריכ"ן אע לנגיה על דרך הנ"ל], ה) סנהדרין קיג., ו) רש"י מ"ו

הגהות הב"ח

(א) גמ' שמאמר עושה גדולות ואין חקר נפלאות כו' כל"ל ותיבת עד נמחק וכ"ה (איוב ה): (ב) שם אין חקר לתבונתו נותן ליעף כח וכתיב מכין הרים: (ג) שם וחלו הן מפתח של חיה ומפתח של גשמים ומפתח של תחיית המתים מפתח של חיה מנין דכתיב ויזכור אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה מפתח של גשמים מנין דכתיב יפתח ה' לך גו' מטר ארצך בעתו מפתח של תחיית המתים וכו' כל"ל: (ד) רש"י ד"ה מאי שנא כו' ליתני הכא ליכא דתני כו' סדר זרעים אמאי שבקיה עד הכא כו' כל"ל והד"ה: (ה) ד"ה בחג כו' זמן הזכרה לישנא אחרינא ומיהי תני כו' כל"ל והד"ה: (ו) ד"ה כתיב עושה גדולות ואין חקר כו': (ז) ד"ה ואמר כו' ביומי. ג"כ דקא קשיא להו קושיא התוס': (ח) תוס' ד"ה בחג אלא כו' אבל בסדר זרעים דתני מזכירין כל"ל: (ט) ד"ה וליתני מאימתי מזכירין על הגשמים כו' פרק אין עומדין דתנן מזכירין גבורות גשמים ושואלין וכו' אמאי לא קתני כל"ל ותיבת הגשמים נמחק: (י) ד"ה שלשה כו' דמפתח הגשמים נמסר לאליהו:

מוסף רש"י

מזכירין גבורות גשמים. משיב הרוח, שאינו לשון נקבה אלא לשון זכרות ומשב (ברכות ג.).

ג' מפתחות בידו של הקב"ה שלא נמסר ביד שליח. על תוצרו של הקב"ה ים מפתחות ומסרם ליד שלוחים הממונים, אבל ג' מפתחות יש לו בידו שלא מינה שליח עליהם מבדלאית אלא בידו מס ולא רמה למסור שליח עליהם (סנהדרין קיג.).

רבינו גרשום

מאימתי מזכירין גבורות גשמים. שאומ' מוריד הגשם. מאחר שהגשמים סימן קללה הוא בחג. כדאמרן בסוכה, משל לעבד שמשמש לרבו והפך לו רבו קיתון על פניו, כלומר שאינו חפץ בו, אף כך כשיורדין גשמים בחג יוצאין הכל מן הסוכה ונראה שאין חפץ הקב"ה שישבו בסוכה, ואמאי מתחיל להזכיר גבורות גשמים ונראה שהוא מתפלל שירדו גשמים בחג. לא אמרתי לישאל. שיתפלל על הגשמים בחג, אלא להזכיר. שמתחיל להזכיר בחג גבורות של (גשמים) מקום שמוריד גשמים בעונתם לאחר החג כשצריכין. **אם כן לעולם יהא מזכיר.** אפי' בימות החמה, שמוריד גשמים בעונתן. גמ' **התם קאי מזכירין כו'.** במס' ברכות. במס' [ברכות] סמוך לדתני מזכירין כו' ליתני מאימתי, מ"ש דשבקיה עד הכא, כלומר מי קתני הכא בסדר מועד מאימתי אמאי דתני מזכירין במס' ברכות דהיינו בסדר זרעים. **תנא** מר"ה סליקה(י). ששניהם בסדר אחד הן, להכי לא מצי למימר מ"ש דשבקיה עד הכא. **כתיב עושה גדולות עד אין חקר.** אלמא דכתיב חקר בגשמים, וכתיב חקר בבריותיו של עולם, מה בבריותיו של עולם כתיב ביה גבורה אף בגשמים הוי כמו דכתיב [ביה] גבורה. **שלא נמסרו.** שלשתן ביחד ביד שליח. **יפתח ה'.** ולא שליח,

עין משפט נר מצוה

א א ב ג מיי' פ"ג מהלכות תפלה הלכה טו סמג עשין יט טוש"ע ס"ח סי' קיד סעיף ג [וסימן תפח סעיף ג]:

ב ד מיי' שם הלכה [ד] טז סמג"ע שם טוש"ע ס"ח סי' קיז סעיף ג:

ג ה מיי' שם הלכה [ד] יג וסמג שם טוש"ע ס"ח סי' רלד סעיף ג:

ו [מיי' פ"ח שם הלכה ג]:

תורה אור השלם

1. עֹשֶׂה גְדֹלוֹת וְאֵין חֵקֶר נִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר:
איוב ה ט
2. הַנֹּתֵן מָטָר עַל פְּנֵי אֶרֶץ וְשֹׁלֵחַ מַיִם עַל פְּנֵי חוּצוֹת:
איוב ה י
3. הֲלוֹא יָדַעְתָּ אִם לֹא שָׁמַעְתָּ אֱלֹהֵי עוֹלָם יְיָ בּוֹרֵא קְצוֹת הָאָרֶץ לֹא יִיעַף וְלֹא יִיגָע אֵין חֵקֶר לִתְבוּנָתוֹ:
ישעיהו מ כח
4. מֵכִין הָרִים בְּכֹחוֹ נֶאְזָר בִּגְבוּרָה:
תהלים סה ז
5. וְהָיָה אִם שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם:
דברים יא יג
6. וְנָתַתִּי מְטַר אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ:
דברים יא יד
7. יִפְתַּח יְיָ לְךָ אֶת אוֹצָרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לָתֵת מְטַר אַרְצְךָ בְּעִתּוֹ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדֶךָ וְהִלְוִיתָ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִלְוֶה:
דברים כח יב
8. וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת רָחֵל וַיִּשְׁמַע אֵלֶיהָ אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת רַחְמָהּ:
בראשית ל כב

רבינו חננאל

אידי דתנן במתניתין מאימתי מזכירין גבורות גשמים, מקשי תנא היכא קאי דקתני מאימתי. כלומר, מי הזכיר שנזכיר גבורות גשמים עד שיאמר מאימתי. ושנינן, תנא מראש השנה סליק, דתנן ובחג נידונין על המים, ולפיכך תנא (הכל) [הכא] מאימתי מזכירין גבורות גשמים. ואמאי תני גבורות, כלומר מה גבורה יש בגשמים. ואמר ר' יוחנן שירודין בגבורה, שנאמר בענין המטר עושה גדולות עד אין חקר, וגמר חקר חקר מברייתו של עולם, שנאמר בורא קצות הארץ אין חקר לתבונתו, וכתיב מכין הרים בכחו נאזר בגבורה, מיכן סמכו לומר גבורות גשמים. ופריש במתני' בתפלה. ואמרי' ומנא לן שלא תהא הזכרה זו אלא בתפלה, ופשטנא מדכתיב [ולעבדו] בכל לבבכם וגו' ונתתי מטר ארציכם בעתו יורה ומלקוש וגו', ודייקינן איזו היא [עבודה] בלב שבשבילה המטר יורד, הוי אומר זו תפלה. **וא"ר יוחנן שלש מפתחות לא נמסרו לשליח אלא הם בידו של הקב"ה. מפתח** גשמים, שנאמר יפתח ה' לך את אוצרו הטוב את השמים וגו'. **מפתח של חיה,** שנאמר וישמע